

DELIMIR REŠICKI*

„Heroes”

Mit lehet tenni egy nap alatt?

Most, a fal nélküli városban.

Sehol semmiféle határ,
a törmelékgyűjtők
még mindig a csuhájuk alatt
hordják a tégladarabokat,
minek is az emlékét?

A fal alá temetett holtakét?

A verses csókét, és még?

Belépni a szentpétervári szfinx szívébe,
átaludni az éjszakát katonabakancsban,
a kortárs horvát irodalomban
egyesek sehogy sem képesek felfogni
az új háborús szabályokat,
én pedig pusztán a testvéred vagyok
a magamhoz hasonló, vásott emberek körében.

Berlinben sétálva, Edo Popović társaságában
megpillantottam egy csodát! Havasat, természetesen.

Hús évvel ezelőtt épp arról beszéltünk,
hogyan sétálunk majd egyszer Berlinben,
és este hogyan pilinkézik majd a hó.

* *Delimir Rešicki* 1960. március 16-án született Eszéken, ugyanitt végezte el az egyetemi tanulmányait a kroatisztika szakon. A '80-as évek elejétől ír: költeményeket, prózát, kritikát, médiaelemző publicisztikát és esszéket. Több rangos hazai és egy nemzetközi díj birtokosa. Műveit angol, német, olasz, francia, svéd, spanyol, magyar, lengyel, szlovák, ruszin, bolgár, macedón és szlovén nyelvre fordították. Magyarul megjelent válogatáskötete: *Meghalni a pandákkal* (2008). A fenti vers alapjául a szerző legutóbbi kötete szolgált (*Lovci u snijegu*, 2015).

Akkor még nem tudtuk, hogy egy napon
mindketten önkéntes, földjüktől megfosztott földművesek leszünk,
akik a népi naptárak számára időjós kártyákat rajzolnak.

Kinek a házát őrzik a gyémánt kutyák?

Ki birtokol minket, ki árulja a vizet potom áron,
kinek az öleléséből képtelen szabadulni az éjszaka, a nappal?

Kinek a taknyát
kell nyelnünk?

Nem te vagy az ember, aki eladta a világot
nem te vagy az ember, aki eladta a világot.

Hallgatlak most, David Bowie,
figyelmesebben, mint valaha,
én a te életfogytiglani vak rajongód
énekelem: „Rebel, Rebel I Love You So”.

A rozsdás csontvázról
koldus álomba csusszan a gyűrű.

Hadd hintsen csillagport
valaki az arcodra;
minden atomunkat, állítólag,
százszor újra felhasználták
a régi és az új szupernóvák;
a „Sorrow” dalra lettem
szerelemes a hangodba,
abban az időben, amikor
látatlanba fizették ki a számlákat,
váltókat vásároltak
egy jobb és másabb világhoz.